

Fri oss fra Sp.

«Senterungdommen ønsker at Norge skal være en aktiv medspiller i det internasjonale samfunnet», skriver nyvalgt leder i Senterungdommen, Inge Bartnes, 29.6.

Man må gni seg i øynene av forundring. Når det gjelder utenrikspolitikk, har Senterpartiet knapt visjoner utover potetåkeren. Ingen andre norske partier kan i et 70-årsperspektiv måle seg med dets sneversyn og nasjonalisme. Dette løper som en rød tråd i hele partiets historie helt fra det het Bondepartiet.

Det var neppe tilfeldig at det var Bondepartiets regjering i 1931 som førte Norge opp i den mest pinlige utenrikspolitiske affære noensinne, da man med list og renke forsøkte å annektere Grønland. Norge tapte så det suste da Danmark bragte saken inn for Haag-domstolen. Den samme Bondeparti-regjering hadde forøvrig en forsvarsminister ved navn Vidkun Quisling. Rykker vi frem til 1940, var Bondepartiet rede til å forråde kong Haakon og bøye seg for Tysklands krav.

I begynnelsen av 50-tallet gikk partiet mot norsk medlemskap i Nordisk Råd og EFTA. Til tross for at ingen faktor har vært viktigere for utviklingen av norsk velstand og demokrati etter krigen enn det frie handelssystemet i Europa, hviler Senterpartiets utenrikspolitiske syn på å motarbeide og mistenkeliggjøre det. EU, som har vært pådriveren i denne utviklingen, ser man på som pesten selv.

Hadde partiets oppskrift fått råde i Europa i det siste halve århundre, hadde Kontinentet ikke kommet ett skritt videre fra mellomkrigstidens nasjonalistiske konfrontasjoner og proteksjonistiske handelspolitikk.

TOR HUSBY, Røyken

AP

5/7

-94

107499